

het lelikoor o.l.v.
Janjoost van Elburg

SACRI

F

I

C

I

U

M

Carissimi
Jephte
Scarlatti
Stabat Mater

Līga Zirina
sopraan

Hugo Maillé
tenor

Tara Kumar
cello

David Schlaffke
orgel

Asako Ueda
theorbe

Hendrik-Jan Wolfert
contrabas

Za 21 maart
2026 | 20.15 uur

Waalse Kerk
Walenpleintje 157-159
Amsterdam

Zo 22 maart
2026 | 15.15 uur

Buiksloterkerk
Buiksloterkerkpad 10
Amsterdam

hetlelikoor.nl

Programma

Nicolas Gombert
ca. 1495 – ca. 1556)

Lugebat David Absalon

Giacomo Carissimi
(1605 – 1674)

Historia di Jepthe

Pauze

Carlo Gesualdo
(1561 – 1613)

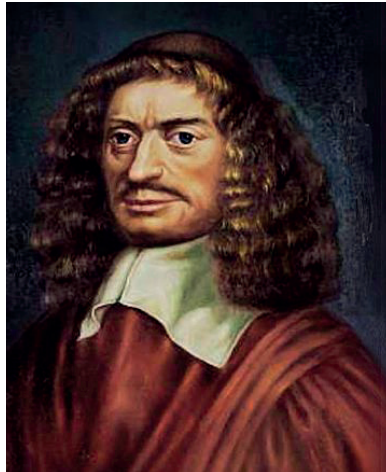
Tenebrae factae sunt

Domenico Scarlatti
(1685 – 1757)

Stabat mater à 10

Nicolas Gombert

Giacomo Carissimi

Sacrificium

Welkom bij ons concert Sacrificium!

Inspiratie schuilt overal. Ook, of misschien juist, in de meest pijnlijke gevoelens. Hoe intens verlies en verdriet kunnen zijn, bewijst ons programma Sacrificium, waarin deze gevoelens bezongen worden. Vier composities door vier componisten die elk hun eigen muzikale taal gebruiken voor het uitbeelden van verdriet. Hartverscheurend, maar wel heel mooi.

Laat u zich door Het Lelikoor vervoeren met deze bijzondere muziek.

Kati Visser, voorzitter

Carlo Gesualdo

Domenico Scarlatti

Toelichting programma

Midden in deze tijd, waarin Nederland gonst van de uitvoeringen van de Mattheus Passion en de Johannes Passion, wil het Lelikoer een ander perspectief op het Paasverhaal laten horen. In het programma Sacrificium staat niet het klassieke verhaal uit het Evangelie centraal, maar het thema van het menselijke offer in zijn bredere betekenis, alsmede de bewening van de offerdood door de nabestaanden.

Nicolas Gombert – Lugebat David Absalon

De dood van Absalom markeert een sleutelmoment in de regering van koning David en benadrukt thema's als rebellie, rechtvaardigheid en complexe familieverhoudingen. Absalom raakt van zijn vader vervreemd nadat David niet optreedt tegen de verkrachting van zijn zus Tamar door hun halfbroer Amnon; Absalom doodt Amnon, vlucht naar Geshur en wint later door zijn charisma de steun van het volk, wat uitmondt in een opstand tegen David.

De beslissende strijd vindt plaats in het Woud van Efraïm. Hoewel David zijn leger zorgvuldig organiseert en zijn mannen vraagt Absalom te sparen, sneuvelen 20.000 strijders in de chaotische gevechten. Tijdens zijn vlucht blijft Absalom in een eik hangen, waarna Joab hem doodt ondanks Davids bevel hem te ontzien. Absaloms dood beëindigt de opstand maar brengt David tot intense rouw, verwoord in zijn beroemde klaagzang: "O mijn zoon Absalom... was ik maar gestorven in jouw plaats." Het verhaal onderstreept de gevolgen van zonde en rebellie, en werpt vragen op over leiderschap, rechtvaardigheid en de pijn van familieconflicten.

Gomberts achtstemmige motet Lugebat David Absalon werd oorspronkelijk toegeschreven aan Josquin. Josquin (ca. 1450-1521), een tijdgenoot van Gombert en Isaac, wordt beschouwd als de grootste componist van zijn tijd en was zo beroemd en bewonderd dat veel anonieme composities door kopiïsten aan hem werden toegeschreven, waarschijnlijk om de verkoop te stimuleren. Gomberts Lugebat David Absalon is daar een voorbeeld van. Gomberts werk is een achtstemmig motet gebaseerd op Davids Klaagzang en is een contrafactum (waarbij de componist de ene tekst vervangt door de andere zonder wezenlijke veranderingen aan de muziek aan te brengen). Het motet is gevuld met prachtige imitatieve dalende lijnen (klassieke klaagzangschildering) en de smekende herhaling van "O fili mi" (O mijn zoon!), waardoor het een van de meest ontroerende bewerkingen van Davids Klaagzang uit de Renaissance is.

Giacomo Carissimi – Jephthe (ca. 1650)

Het leven van de Italiaanse componist Giacomo Carissimi (c. 1605–1674) is slechts fragmentarisch overgeleverd. In 1628 werd hij benoemd tot maestro di cappella van de Sant'Apollinarekerk in Rome, onderdeel van het Collegium Germanicum et Hungaricum. Ondanks diverse verzoeken om elders prestigieuze functies te bekleden, bleef hij deze positie tot aan zijn dood trouw. Carissimi geldt als een van de grondleggers van het oratorium en ontwikkelde een stijl die grote invloed zou uitoefenen op latere generaties componisten.

Het bijbelse verhaal

Het oratorium Jephthe is gebaseerd op het aangrijpende verhaal uit het boek Richteren. Jephthe, een buitenechtelijke zoon van Gilead, werd door zijn halfbroers verstoten en vluchtte naar het land Tob, waar hij uitgroeide tot leider van een strijdvaaardige groep volgelingen. Wanneer het volk Israël als straf voor afgoderij wordt geteisterd door vijandige volken, wenden de Israëlieten zich in wanhoop tot Jephthe en vragen hem hen aan te voeren. Na aanvankelijke aarzeling stemt hij toe.

Hij verslaat de Ammonieten en dient vervolgens zes jaar als rechter over Israël. Vlak vóór de beslissende veldslag had Jephthe echter een eed afgelegd: hij beloofde Jahwe dat hij na de overwinning de eerste persoon die hem uit zijn huis tegemoet zou komen, als brandoffer zou opdragen. Tot zijn ontzetting blijkt dit zijn enige kind te zijn — zijn dochter, die hem dansend en met tamboerijnen verwelkomt. Hoewel verscheurd van verdriet, houdt Jephthe vast aan zijn gelofte. Zijn dochter aanvaardt het oordeel en trekt zich twee maanden terug om met haar vriendinnen haar lot te bewenen, alvorens zij wordt geofferd. Haar naamloze figuur weerspiegelt een tragiek die doet denken aan de Griekse tragedie. Jephthe's naam wordt traditioneel geduid als: "God moge [de moederschoot] openen".

Carissimi's muzikale vernieuwingen

In Jephthe experimenteert Carissimi met compositietechnieken die later kenmerkend zouden worden voor het oratorium. Een verteller — de Historicus, soms verdeeld over meerdere stemmen — draagt het verhaal voor in directe Bijbelcitataten. De solisten verbeelden individuele personages en krijgen naast de oorspronkelijke tekst ook nieuw geschreven dramatische passages toebedeeld. Carissimi gebruikt hierbij Monteverdi's recitatietechniek (woord-voor-woord-toonzetting met basso continuo) en arioso-passages, waarin lyriek, herhaling en expressieve wendingen samenkomen.

Het koor vervult een dubbelrol: het treedt op als deelnemer aan de scènes én als commentaar gevend collectief. Ondanks zijn compacte vorm is het oratorium rijk aan muzikale verbeeldingskracht. Strijdschènes, triomferende momenten, pijnlijke

afscheidssituaties en intens rouwbeklag krijgen ieder hun eigen expressieve kleur. Typisch voor Carissimi zijn technieken als de herhalende dalende baslijn in de afsluitende klaagzang — een vroeg voorbeeld van een muzikale retoriek die rouw symboliseert — en de scherpe chromatiek in dramatische passages, afgewisseld met heldere harmonieën in de overwinningsliederen. Deze figuren zouden later standaard worden binnen het genre.

Libretto en dramatische focus

De librettist heeft het bijbelse verhaal doelbewust uitgebreid en aangepast om de dramatische werking te vergroten. Toevoegingen omvatten onder meer een overwinningslied van Jephthe's dochter, een dialoog tussen vader en dochter waarin de onontkoombaarheid van de gelofte wordt besproken, en vooral een aangrijpend klaaglied waarin de dochter haar lot bezingt. De teksten echoën de emotionele intensiteit van de Psalmen en schilderen zowel triomf als verlatenheid.

Door de nadruk op het woord unigenita — “eniggeboren” — wordt de symbolische parallel met Christus versterkt. Hetzelfde woord komt ook voor in de Latijnse misteksten zoals het Gloria en het Credo. Daardoor krijgt Jephthe's dochter de contouren van een onschuldig slachtoffer dat wordt geofferd voor de redding van het volk. Zo transformeert Carissimi een oudtestamentisch verhaal tot een nieuwe, bijna mystieke meditatie: een moreel-theologische mini-opera die bijzonder geschikt is voor de ingetogen sfeer van de Vastentijd.

Carlo Gesualdo da Venosa – Tenebrae factae sunt

Tenebrae factae sunt is een zesstemmig responsorium gepubliceerd in 1611 voor de tweede nocturne van Goede Vrijdag. De muziek verbeeldt het moment van de kruisiging, rond het negende uur, wanneer Christus met luide stem uitroept: “Mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten?” Gesualdo's toonzetting is uitzonderlijk beeldend: de duisternis die over het land valt, de spanning van het beslissende moment en de ontredde rond het kruis worden in scherpe chromatiek, abrupte harmonische wendingen en intense dissonanten verklankt. Hierdoor krijgt de luisteraar het gevoel zelf getuige te zijn van het dramatische gebeuren.

Domenico Scarlatti – Stabat Mater à 10

Van het leven van de Italiaanse componist Domenico Scarlatti (1660–1725), zoon van de beroemde Alessandro, is slechts weinig met zekerheid bekend. Zijn verhouding met zijn vader was moeizaam, en in 1729 vertrok hij voorgoed naar Spanje om in dienst te treden aan het hof van prinses Maria Barbara, de latere koningin van Spanje. Hoewel hij tegenwoordig vooral bekendstaat om zijn klavierwerken, behoort zijn tienstemmige Stabat Mater tot de meest indrukwekkende vocale composities uit zijn oeuvre.

Scarlatti componeerde dit Stabat Mater vermoedelijk tussen 1715 en 1719, toen hij leiding gaf aan de Cappella Giulia van de SintPieter in Rome. Het werk is geschreven voor een rijke, tienstemmige bezetting: vier sopranen, twee altén, twee tenoren en twee bassen. De gekozen tekst — het ontroerende dertiendeeuwse gedicht over Maria die treurt bij het kruis van haar gekruisigde zoon — sluit aan bij de sterke Passietraditie van Scarlatti's geboortestad Napels, waar tijdens de Heilige Week het lijdensverhaal intens en beeldend werd herdacht.

De compositie ademt een meditatieve sfeer en is duidelijk bedoeld voor liturgisch gebruik. Scarlatti verdeelde het werk in zeven secties van één tot vijf strofen. In tegenstelling tot veel tijdgenoten die zich lieten beïnvloeden door de stijl van de Napolitaanse School, grijpt Scarlatti terug op zestiendeeuwse polyfone technieken. Het resultaat is een fijnmazig contrapuntisch weefsel van vloeiende melodieën, waarin af en toe individuele stemmen naar voren treden. Het laatste deel, dat drie strofen omvat, contrasteert sterk met de voorafgaande delen door de levendige fuga's die het opent en afsluit — een knipoog naar de muzikale taal van de achttiende eeuw.

Het geheel vormt een ware tour de force. Van de ingetogen soberheid van de opening tot het briljante vuur van de coloraturen in het Inflammatus weet Scarlatti steeds een eigen, nauwkeurig getroffen sfeer te scheppen. Zijn verbeeldingskracht en zijn vermogen om alle stemmen gelijkwaardig te behandelen zijn uitzonderlijk: hij verweeft tuttipassages, solistische momenten en kleine ensemblebezettingen tot een geheel dat zowel homogeen als expressief is. Het Stabat Mater culmineert in twee magistrale fuga's op Fac ut animae donetur en Amen, waarmee het werk besluit in een schitterende combinatie van devotie en compositorisch meesterschap.

JanJoost van Elburg

JanJoost van Elburg

foto: Bas Vermolen

JanJoost van Elburg (1962) studeerde in 1991 af aan het Conservatorium van Rotterdam in de richting Koördirectie. Hij studeerde o.a. bij Barend Schuurman. Daarnaast studeerde hij zang bij Jelle Draijer, Margreet Honig en in Engeland bij Ghislaine Morgan.

In het verleden dirigeerde hij The Renaissance Singers (Londen, Engeland) en het Reading Bach Choir (Reading, Engeland). Sinds 2001 is hij vaste dirigent van het Bartholomew Consort (Oxford, Engeland), vanaf 1987 van het Lelikoer (Amsterdam), sinds september 2012 van het Westerkerkkoor (Amsterdam), en sinds 2021 van Kamerkoor Doetinchem.

Als gastdocent dirigeerde hij onder andere bij de Nonsuch Singers in Londen en Cantiones Sacrae (Dundee, Schotland). Hij is vanaf 2004 als vaste dirigent verbonden aan het Blackdowns Early Music Festival, waarmee hij o.a. de tweejaarlijkse Grand Baroque series in Exeter Cathedral uitvoert.

Sinds 2016 treedt hij iedere twee jaar op als gastdirigent bij Polyhymnia (New York). In november 2017 was hij assistent van Ton Koopman bij een Hohe Messe-productie van het Haags Conservatorium en The Juilliard School in New York. Sinds 2017 is hij regelmatig gastdirigent aan het Haags Conservatorium.

JanJoost is veel gevraagd als dirigent, editor en vocal coach, zowel in Nederland als in Engeland, en als docent ensembletechniek, ensembletraining, zang, theorie en koördirectie. Als zanger trad hij op met diverse ensembles, inclusief The Tallis Scholars, het Groot Omroepkoor, Cappella Pratensis, Cappella Coloniënsis (Keulen), en met zijn eigen ensembles op diverse tournees in Europa.

Hij was 35 jaar verbonden als medewerker aan de stichting Buitenkunst.

Līga Zīrina, sopraan

De Letse sopraan Līga Zīriņa is gespecialiseerd in oude muziek. Haar repertoire strekt zich uit van de Renaissance tot de late Barok. Zij studeerde hoofdvak zang bij Xenia Meijer aan het Conservatorium van Amsterdam en bijvak barokviool bij Antoinette Lohmann. Momenteel volgt ze een masteropleiding aan de Schola Cantorum Basiliensis in Bazel bij zangdocente Ulrike Hofbauer.

Līga's recente activiteiten omvatten samenwerkingen met Música Temprana en het Belgische ensemble Vox Luminis. Ze volgt regelmatig masterclasses o.a. bij Dorothee Mielsds, Philippe Herreweghe, Margreet Honig en Emma Kirkby.

In augustus 2024 nam ze deel aan het Festival Oude Muziek in Utrecht. Verder zong ze in het Concerto delle Donne in Alkmaar (2024) en Amsterdam (2023). Daarnaast doet ze mee aan diverse projecten, zoals Musica Antica da Camera in Kasteel Duivenvoorde en Muziek achter muren in Schipluiden (2026), waar ze zingt (samen met Klaartje van Veldhoven) en viool speelt.

Hugo Maillé, tenor

De Franse tenor Hugo Maillé legt zich toe op een zeer uiteenlopend repertoire binnen het klassieke veld, variërend van barok tot hedendaagse composities. Hij studeerde af aan het Conservatorium van Rotterdam (Codarts), waar hij les kreeg van Henk Neven en masterclasses volgde bij Margreet Honig en Marcel Reijans.

De afgelopen jaren heeft Hugo mogen soleren in verschillende oratoria en concerten door Nederland, met als enkele hoogtepunten Händels Messiah en de Johannes Passion van Bach. Naast zijn solocarrière zingt hij ook in verschillende ensembles. Hij is mede-oprichter van FONOS, een ensemble van internationale jonge zangers, dat in 2023 optrad op Podium Klassiek en de tweede plaats behaalde in de "Internationale Koorwedstrijd in de Provence 2022".

Hugo werkt ook samen met professionele koren zoals de Nederlandse Bachvereniging, het Amsterdam Baroque Orchestra en het Laurens Collegium. Naast zijn zangactiviteiten rondt Hugo momenteel de masteropleiding voor koördirectie af bij Wiecher Mandemaker aan het Conservatorium van Rotterdam. Ook is hij een getalenteerd pianist en werkt hij in die hoedanigheid samen met verschillende zangers.

Tara Kumar, cello

Tara Kumar behaalde haar master in cello aan het Utrechts Conservatorium en specialiseerde zich daarna in barokcello bij Viola de Hoog. Ze speelt zowel op moderne als historische instrumenten en werkt samen met diverse orkesten en ensembles. Naast haar uitvoerende werk geeft Tara les en is ze dirigente van het Zinder Kamerorkest.

Tara is vast lid van het ensemble van World Opera Lab, een gezelschap dat vernieuwende opera's creëert waarin mythen, muziek en dans uit verschillende culturen samenkomen. Met deze producties onderzoekt zij hoe kunst culturele verschillen kan overbruggen en eigentijdse thema's op poëtische wijze kan verbeelden.

Hendrik-Jan Wolfert, contrabas

De Nederlandse contrabassist Hendrik-Jan Wolfert studeerde contrabas aan het Utrechts Conservatorium en specialiseerde zich verder bij het Barokorkest van de Europese Gemeenschap en aan het Koninklijk Conservatorium Den Haag in historische uitvoeringspraktijk. In 1993 behaalde hij de Aantekening Kamermuziek. Sindsdien maakte hij deel uit van diverse gespecialiseerde ensembles, waaronder Currende, Les Agrémens, Collegium Ad Mosam, Il Fondamento, Bach Conventus, Anima Eterna, les Arts Florissants, het Huelgas Ensemble en Barokopera Amsterdam.

Midden 2013 heeft hij het SIGV-diploma juridisch vertalen Portugees behaald en is sindsdien, tussen de muzikale bedrijven door, ook werkzaam als beëdigd vertaler.

Naast zijn werk als beeldend kunstenaar en musicus publiceerde Harjo Neutkens artikelen op het gebied van de mineralogie. Hij is lid van het managementteam van Mindat.org, 's werelds grootste online mineralogie en geologie database.

Asako Ueda, theorbe

De Japanse luitiste Asako Ueda woont in Nederland en wijdt zich vooral aan kamermuziek uit de 15e tot 17e eeuw. Ze won eerste prijzen op internationale wedstrijden, zoals de Biagio Marini Competition (Duitsland) en was finalist in de Maurizio Pratola Lute Competition (Italië). Ze trad op op gerenommeerde festivals, zoals het Festival Oude Muziek Utrecht (2020, 2024, 2025) en LausPolyphoniae (2021, 2023).

Ueda werkt samen met ensembles zoals Het orkest van de 18de eeuw en B'Rock (BE). Ze is medeoprichtster van Sponte Sua en Duo Minoriten. Naast ensemblewerk geeft ze ook solorecitals op theorbe en renaissanceluit. Zij studeerde middeleeuwse en renaissancemuziek bij Dr. Marc Lewon aan de Schola Cantorum Basiliensis, mogelijk gemaakt door het Prins Bernhard Cultuurfonds-beurs.

Daarvoor richtte ze zich op luitstudies aan het Koninklijk Conservatorium in Den Haag, onder begeleiding van Mike Fentross en Joachim Held. Ze behaalde haar bachelor cum laude (10/10) en ontving de Excellentiebeurs van het conservatorium, waarmee ze haar master kon voltooien—ook met onderscheiding. Daarnaast won ze de Video Presentatie Prijs voor haar masterscriptie.

David Schlaffke, kistorgel

David Schlaffke werd geboren in Mühlhausen/Thüringen. Vanaf zijn allereerste orgellessen kon hij ervaring opdoen op de historische instrumenten van het traditionele Midden-Duitse orgellandschap. Later studeerde hij kerkmuziek aan de Felix Mendelssohn Bartholdy Academie voor Muziek en Theater in Leipzig bij onder andere Arvid Gast, en vervolgens (met een DAAD-beurs) orgel in de solistenklas van Hans Fagius aan het Koninklijk Deens Conservatorium in Kopenhagen, waar hij in 2006 zijn solodebuut maakte.

Zijn repertoire bestaat uit werken uit bijna alle stijlperiodes, waarbij de Duitse muziek van de barok en de Romantiek, maar ook Franse muziek uit de 19e en 20e eeuw. David Schlaffke is sinds 2008 organist van de Sloterkerk in Amsterdam. Hier nam hij een CD op met solowerken en composities voor viool en orgel.

Lugebat David Absalon

Lugebat David Absalon, pius pater filium,
tristis senex puerum:
Heu me, fili mi Absalon, quis mihi det ut moriar,
ut ego pro te moriar, O fili mi Absalon!
Rex autem David filium, cooperto flebat capite:
Quis mihi det ut moriar, O fili mi, O fili mi!

Historia di Jephthe

Historicus, altus solo
Cum vocasset in proelium filios Israel rex filiorum Ammon et verbis Jephthe acquiescere noluisset, factus est super Jephthe Spiritus Domini et progressus ad filios Ammon votum vovit Domini dicens:

Jephthe, tenor solo
Si tradiderit Dominus filios Ammon in manus meas, quicumque primus de domo mea occurrerit mihi, offeram illum Domino in holocaustum.

Chorus
Transivit ergo Jephthe ad filios Ammon, ut in spiritu forti et virtute Domini pugnaret contra eos.

Nicholas Gombert ca. 1495 – ca. 1556

David treurde om Absalom, een vrome vader om zijn zoon,
een rouwende oude man om zijn jongen:
Ach! mijn zoon Absalom, was ik maar voor je gestorven, O mijn zoon Absalom!
Koning David weende om zijn zoon met bedekt hoofd:
was ik maar voor je gestorven, O mijn zoon, O mijn zoon!

Giacomo Carissimi (1605 – 1674)

Geschiedschrijver
Toen de koning van de zonen van Ammon Israels zonen had uitgedaagd tot de strijd en niet had willen kalmeren door de woorden van Jephthe, kwam de geest Gods over Jephthe en nadat hij was opgerukt tegen de zonen van Ammon zwoer hij een offer aan de Heer, zeggende:

Jephthe
Als God de zonen van Ammon zal hebben overgeleverd in mijn handen, dan zal ik aan de Heer als brandoffer aanbieden wie ook maar uit mijn huis mij als eerste tegemoet zal treden.

Koor
Aldus trok Jephthe op tegen de zonen van Ammon om met een onverschrokken gemoed en met de kracht des Heren tegen hen te strijden.

Historicus a2
Et clangebant tubae
et personabant tympana
et proelium commissum est adversus Ammon.

Bassus (Choro ad lib)
Fugite, cedite, impii, perite gentes, occumbite in gladio. Dominus exercituum in proelium surrexit et pugnat contra vos.

Chorus
Fugite, cedite, impii, corruite,
et in furore gladii dissipamini.

Historicus, cantus solo
Et percussit Jephthe viginti civitates Ammon plaga magna nimis.

Historicus a3
Et ululantes filii Ammon,
facti sunt coram filiis Israel humiliati.

Historicus, basso solo
Cum autem victor Jephthe in domum suam reverteretur, occurrens ei unigenita filia sua cum tympanis et choris praecinebat:

Filia
Incipite in tympanis, et psallite in cymbalis. Hymnum cantemus Domino, et modulemur canticum.
Laudemus regem coelitum, laudemus belli principem, qui filiorum Israel victorem ducem reddidit.

Duet
En de trompetten schetterden, en luid weerklonken de tamboerijnen, en de slag tegen Ammon werd aangegaan.

Bas
Vlucht, wijkt, goddelozen! Gaat ten onder, heidenen, en sterft door het zwaard! God heeft 'n leger tot de strijd opgesteld en vecht tegen jullie!

Koor
Vlucht, wijkt, goddelozen! Gaat ten onder en wordt verstrooid door de toorn van onze zwaarden!

Geschiedschrijver
En Jephthe verwoestte twintig steden van Ammon, een zeer groot verlies.

Trio
En jammerend werden de zonen van Ammon voor het aangezicht van de zonen Israels vernederd.

Geschiedschrijver
Toen echter Jephthe, de overwinnaar, terugkeerde in zijn huis, trad hem zijn enige dochter tegemoet en speelde hem voor met tamboerijnen en dans:

Dochter
Laat de tamboerijnen klinken en zingt bij de cymbalen! Laat ons een lofzang zingen tot de Heer, en dat lied in de maat en welluidend zingen. Laat ons de Koning des hemels loven, laat ons de Oorlogsleider prijzen, die de aanvoerder van de zonen Israels tot overwinnaar heeft gemaakt.

a2 Hymnum cantemus Domino, et modulemur canticum, qui dedit nobis gloriam et Israel victoriam.	Duet Laten wij een lofzang zingen tot de Heer, die ons de roem geschonken heeft en aan Israel de overwinning, en dat lied in de maat en welluidend zingen.
Filia Cantate mecum Domino, cantate omnes populi, laudate belli principem, qui dedit nobis gloriam et Israel victoriam.	Dochter Zingt met mij tot de Heer, al het volk zingt, prijst de Oorlogsleider, die ons de roem geschonken heeft en aan Israel de overwinning.
Chorus Cantemus omnes Domino, laudemus belli principem, qui dedit nobis gloriam et Israel victoriam.	Koor Laten wij allen zingen tot de Heer, laat ons de Oorlogsleider loven, die ons de roem geschonken heeft en aan Israel de overwinning.
Historicus, altus solo Cum vidisset Jephthe, qui votum Domino voverat, filiam suam venientem in occursum, in dolore et lachrimis scidit vestimenta sua et ait:	Geschiedschrijver Toen Jephthe, die een offer aan de Heer had gezworen, zijn hem tegemoet komende dochter zag, verscheurde hij in smart en tranen zijn klederen en zei:
Jephthe Heu mihi! Filia mea, heu decepisti me, filia unigenita, et tu pariter, heu filia mea, decepta es.	Jephthe Wee mij! Wee, mijn dochter, je hebt mij in 'n val laten lopen, enige dochter, en jij evenzo, wee mijn dochter, bent in 'n val gelopen!
Filia Cur ergo te pater, decipi, et cur ergo ego filia tua unigenita decepta sum?	Dochter Hoezo heb ik u, vader, in 'n val laten lopen en hoezo ben ik, uw enige dochter, in 'n val gelopen?
Jephthe Aperui os meum ad Dominum ut quicumque primus de domo mea occurrerit mihi, offeram illum Domino	Jephthe Ik heb mijn mond tot de Heer geopend en gezegd dat ik aan de Heer als brandoffer zal aanbieden

in holocaustum. Heu mihi! Filia mea, heu decepisti me, filia unigenita, et tu pariter, heu filia mea, decepta es.	wie ook maar uit mijn huis mij als eerste tegemoet zou treden. Wee mij, mijn dochter! Wee, je hebt mij in 'n val laten lopen, enige dochter, en jij evenzo, wee mijn dochter, bent in een val gelopen!
Filia Pater mi, si vovisti votum Domino, reversus victor ab hostibus, ecce ego filia tua unigenita, offer me in holocaustum victoriae tuae, hoc solum pater mi praesta filiae tuae unigenitae antequam moriar.	Dochter Mijn vader, als gij een offer aan de Heer gezworen hebt voor het geval ge als overwinnaar bent teruggekeerd van de vijand: hier ben ik, uw enige dochter. Biedt mij als brandoffer aan voor uw overwinning. Slechts dit ene, vader, moet ge mij, uw enige dochter, gunnen voor ik zal sterven.
Jephthe Quid poterit animam tuam, quid pote- rit te, moritura filia, consolari?	Jephthe Wat zou jouw ziel, wat zou jou, dochter die gaat sterven, kunnen vertroosten?
Filia Dimitte me, ut duobus mensibus circu- meam montes, et cum sodalibus meis plangam virginitatem meam.	Dochter Laat mij weg gaan om twee maanden in de bergen rond te trekken om met mijn vriendinnen over mijn maagdelijkheid te weeklagen.
Jephthe Vade, filia mia unigenita, et plange virginitatem tuam.	Jephthe Ga, dochter, ga mijn enige dochter, en weeklaag over je maagdelijkheid.
Historicus a4 Abit ergo in montes filia Jephthe, et plorabat cum sodalibus virginitatem suam, dicens:	Koor Aldus ging de dochter van Jephthe heen, de bergen in, en weeklaagde met haar vriendinnen over haar maagdelijkheid, zeggende:
Filia, eccho Plorate colles, dolete montes, et in afflictione cordis mei ululate! Ululate! Ecce moriar filia et non potero	Dochter Weent, heuvels! Treurt, bergen! Huilt om de verslagenheid mijns harten. Huilt! Ziet mij, ik, maagd, zal sterven en zal bij

morte mea meis filii consolari,
ingemiscite silvae, fontes et flumina,
in interitu virginis lachrimate!
Lachrimate!
Heu me dolentem in laetitia populi,
in victoria Israel et gloria
patris mei, ego, sine filiis virgo,
ego filia unigenita moriar et non vivam.

Exhorrescite rupes, obstupescite colles,
valles et cavernae in sonitu horribili
resonate! Resonate!

Plorate filii Israel,
plorate virginitatem meam,
et Jephthe filiam unigenitam in
carmine dolore lamentamini.

Chorus
Plorate filii Israel,
plorate omnes virgines,
et filiam Jephthe unigenitam in
carmine doloris lamentamini.

Tenebrae factae sunt

Tenebrae factae sunt, dum crucifixissent
Jesum Judaei;
et circa horam nonam exclamavit Jesus
voce magna:
Deus meus, ut quid me dereliquisti?
Et, inclinato capite, emisit spiritum.

VERSUS. Exclamans Jesus voce magna
ait: Pater, in manus tuas commendo
spiritum meum.

mijn dood geen troost kunnen vinden
bij m'n kinderen. Bossen, bronnen en
rivieren vangt aan te zuchten en weent
om de dood van een maagd.
Weent! Wee mij, treurend bij de
vreugde van het volk, de overwinning
van Israel en de roem van mijn vader.
Ik, maagd zonder kinderen, ik, enige
dochter, zal sterven en niet leven.
Wees ontzet afgronden, verstijft
heuvels, dalen en grotten, weergalmt
met huiveringwekkende klank!
Weergalmt!
Weent, kinderen van Israel,
beween mijn maagdelijkheid
en beklaag de enige dochter van Jephthe
met een smartelijk lied.

Koor
Weent, kinderen van Israel,
weent, alle maagden,
en beklaag de enige dochter van Jephthe
met een smartelijk lied.

Carlo Gesualdo (1561 – 1613)

Het was donker geworden, terwijl de
Joden Jezus kruisigden;
En rond het negende uur riep Jezus met
luide stem:
Mijn God, waarom hebt Gij Mij
verlaten?
En nadat zijn hoofd omlaag gezakt was
gaf Hij de geest.

Roepend met luide stem zei Jezus:
Vader, in uw handen beveel ik mijn
geest

Stabat Mater

1.
Stabat mater dolorosa
luxta crucem lacrimosa,
Dum pendebat filius.
2.
Cuius animam gementem
Contristatam et dolentem
Pertransivit gladius.
O quam tristis et afflicta
Fuit illa benedicta
Mater unigeniti!
Quae maerebat et dolebat.
Et tremebat, cum videbat
Nati poenas incliti.
Quis est homo qui non fleret,
Christi Matrem si videret
In tanto supplicio?
3.
Quis non posset contristari,
Christi Matrem contemplari
Dolentem cum filio?
Pro peccatis suae gentis
Vidit Iesum in tormentis
Et flagellis subditum.
Vidit suum dulcem natum
Moriendo desolatum
Dum emisit spiritum.
4.
Eia mater fons amoris,
Me sentire vim doloris
Fac ut tecum lugeam.
Fac ut ardeat cor meum
In amando Christum Deum,
Ut sibi complaceam.

Domenico Scarlatti (1685 – 1757)

1.
Smart had moeders hart bevangen
tranen stroomden langs haar wangen
waar haar zoon gekruisigd hing.
2.
Zo afschuwelijk was haar lijden
of een zwaard haar kwam doorsnijden
dat dwars door haar lichaam ging.
Hoe verdrietig en verloren
was de eens toch uitverkoren
moeder die hem het leven gaf.
Ze moest treuren, ze moest klagen
ze moest beven bij 't verdragen
bij 't beleven van zijn straf.
Wie voelt er geen tranen komen
naar die moeder meegenomen
en naar zo'n terechtstelling?
3.
Wie zou er niet hevig rouwen
die de moeder moest aanschouwen
waar hij ten onder ging?
Zij zag wat hij heeft geleden
voor het kwaad dat mensen deden
zag de zweepen, zag het slaan.
Hoorde 't kind, door haar gedragen
stervende om bijstand vragen
zag hoe hij is doodgegaan.
4.
Bron van alle mededogen
laat mij toch uw tranen drogen
ik ben mét u in 't verdriet.
Laat mijn hart van liefde branden
ik wil het aan hem verpanden
en mijn trouw ontgaat hem niet.

5.
Sancta mater, istud agas,
Crucifixi fige plagas
Cordi meo valide.
Tui nati vulnerati
Tam dignati pro me pati,
Poenas mecum divide!

6.
Fac me vere tecum flere,
Crucifixo condolere,
Donec ego vixero.

7.
luxta crucem tecum stare
Et me tecum sociare
In planctu desidero.
Virgo virginum praeclara,
Mihi iam non sis amara,
Fac me tecum plangere.
Fac ut portem Christi mortem,
Passionis fac con sortem
Et plagas recolare.
Fac me plagis vulnerari,
Cruces hac inebriari
Ob amorem filii,

8.
Inflamatus et accensus,
Per te virgo sim defensus
In die iudici.
Fac me cruce custodiri,
Morte Christi praemuniri,
Confoveri gratia.
Quando corpus morietur

9.
Fac ut animae donetur
Paradisi gloria.

10.
Amen.

5.
Moeder, wil mijn hart bezeren
met de wonden die hem deren
laat mijn hart dat waardig zijn.
Hij moest lijden voor mijn zonden,
laat mij lijden aan zijn wonden
laat mij delen in de pijn.

6.
Laat mij huilen aan uw zijde
laat het kruis ook mij doen lijden,
tot ik zelf eens dood gaan moet.

7.
'k Wil mij naar het kruis begeven
om daar met U mee te leven
in wat hem zo lijden doet.
Stralende, ik moet U eren,
wil U toch niet ván mij keren,
laat mij huilend bij U staan.
Laat mij Christus' dood ervaren
en in mijn hart bewaren
al wat hem is aangedaan.
Laat zijn pijnen mij genaken
laat het kruis mij dronken maken
van de liefde voor uw zoon.

8.
Als ik 't helse vuur moet vrezén
dan moet u mijn voorspraak wezen
bij 't oordeel voor zijn troon.
Laat het kruis over mij waken
laat zijn dood mij sterker maken,
zodat hij me begeleid
Als mijn lichaam straks moet sterven

9.
laat mijn ziel 't geluk verwerven
dat de hemel ons bereidt.

10.
Amen.
vertaling: Willem Wilmlink

Uitvoerenden

Sopraan	Līga Zirina
Tenor	Hugo Maillé
Cello	Tara Kumar
Contrabas	Hendrik-Jan Wolfert
Theorbe	Asako Ueda
Orgel	David Schlaffke

Koor

Sopranen	
•	Anna Duijsings
•	Sarah Floris
•	Simone de Jong
•	Miep Harding
•	Marian Joseph
•	Anna Luijmes
•	Anneke van der Poll
•	Ros Powell
•	Sanne Sandfort-Vullings
•	Kati Visser-Telegdi
•	Carolien de Vries
Tenoren	
•	Mert Besken
•	Matthijs Bleij
•	Sander Blom
•	Walter Heeroma
•	Wynand Inkelaar
•	Otto Pool
•	Stefan Schlobach
•	Job IJzerman

Alten	
•	Simone Aarendonk
•	Babs Boter
•	Seppie Groot
•	Connie van Hintum
•	Josephine Hoegaerts
•	Petra Hollak
•	Barbara van Mierlo
•	Nelleke Scholten
•	Coosje Schouten
Bassen	
•	Freek Berrier
•	Maarten Boelsma
•	Marcel Jansen
•	Paul Kaspers
•	Gert van der Meij
•	Frans Wiering
•	Leo Wolf

Colofon

Toelichting: JanJoost van Elburg
Programmaboekje: Anneke Goddijn
Flyer: Seppie Groot
Redactie: Leo Wolf

het **leli**
koor

o.l.v. JanJoost van Elburg

Bedankt voor uw aanwezigheid bij dit concert,
hopelijk tot een volgende keer bij ons volgende concert:

Bonjour Tristesse, Zeven eeuwen Franse liedkunst
Zaterdag 13 juni 2026 20.15 Amstelkerk

Word Vriend van Het Lelikoor

Vanaf € 50,- per jaar kunt u Vriend van Het Lelikoor worden.

Wij reserveren mooie plaatsen voor u bij onze concerten en bieden u daar graag een gratis drankje aan.

Met een bijdrage van € 500,- of meer bent u Vriend voor het leven.

U kunt zich aanmelden via onze website. Mogen wij op u rekenen?

www.hetlelikoor.nl/vrienden

Wij zijn dankbaar voor de steun van:

Vrienden van Het Lelikoor:

Leo Boon, Marieke Krans en Hilde Niezen, Jolanda Pel en Walter Heeroma

Vrienden voor het Leven:

Peter Visser, László en Judit Telegdi.